

V těchto dnech po 1.5 si musím vždycky vzpomenout na svou účast při těchto oslavách dělnického svátku. Po roce 1964 jsem s tím přestal, ale to je jen malá náplast na mou horlivou předcházející levičáckou minulost. Ne, že bych se topil ve funkcích, právě naopak z pozice obyčejného levičáka jsem horlivě přesvědčoval své přátele, příbuzné i známé o historické úloze komunismu. Možné, že

POZVÁNÍ

pro občana, občanku
na

**OSLAVY 1. MÁJE
A PÁTÉHO VÝROČÍ
OSVOBOZENÍ
REPUBLIKY**

ZA MÍR - ZA VLAST - ZA SOCIALISMUS

Oslavy se konají v Šumperku

1. 5. — Dopolnedne průvod a tábor lidu.
7. 5. — Dopolnedne přehlídka a slavnostní pochod armády, SNB a LM.

Sejdeme se

se mi dostalo i některou váhavou dušičku do svých přesvědčivých chimér i lapit. Jaké však bylo mé překvapení, když jsem po r.1968 začal s úžasem sledovat ty samé přátele, příbuzné i spolužáky, kteří již ve studentsských letech byli zcela imunní vůči mé agitaci díky své inteligenci, najednou pochodovat pod tribunami plnými okresních blbů. V.H.

U v n i t ř í č í s l o :

1. Ing.Čestmír Vaško: Rozsudek jménem republiky - uznává se vinným trestným činem služby v cizím vojsku /armády USA/ a odsuzuje se za to k souhrnnému trestu odnětí svobody na 4 1/2 roků nepodmíněně.
2. Aleš N o v o t n ý: Záchvaty a mdloby dějin.
3. Ing.Vladimír Hajný: Podání na porušení zákona pro zenužití pravomoci veř.činit. prokurátorkou Fuchsovou.

Předpokl.cena: 1,- Kč MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 1 0 č í 1 8

Vydává: Vladimír Hajný Red. Marta Zemanová
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: Julius A.Varga

Uzávěrka : 2.5.1993

Kn 127/93

V Praze dne 14. 4. 1993

Pan
ing. Vladimír Hajný
Bažantní 697
165 00 Praha 6 - Suchbátov

Městská prokuratura v Praze prošetřila Vaše podání ze dne 28. 2. 1993, označené jako stížnost na porušení zákona prokurátorkou JUDr. Jitkou Fuchsovou, pro zneužití pravomoci veřejného činitele.

Ze spisových materiálů městské prokuratury v Praze sp. zn. 1 Kv 663/88 bylo zjištěno, že Vaše podání ze dne 26. 11. 1988 skutečně bylo městské prokuratuře v Praze doručeno. Podání bylo prověřováno, vyjádřili se k němu tehdejší vyšetřovatel kpt. Grulich a další vyšetřovatel mjr. Lukeš. Oba jmenovaní popřeli, že by vyšetřovatel StB během výslechu se dopustil nezákonného jednání, na něž jste poukazoval. To zřejmě vedlo tehdejší prokurátorku městské prokuratury v Praze JUDr. Fuchsovou k závěru, že žádné kroky vůči vyšetřovateli nepodnikla. Nepochybně hrubým pochybením jmenované prokurátorky bylo, že jste o prošetření a způsobu vyřízení Vašeho podání nebyl žádným způsobem vyrozuměn.

K věci nutno rovněž uvést, že JUDr. Fuchsová již dávno na prokuratuře nepracuje. Stejně tak na prokuratuře nepracuje tehdejší městský prokurátor v Praze, který byl nadřízeným jmenované prokurátorky.

Z uvedených důvodů dnes již nelze s prokurátorkou JUDr. Fuchsovou projednat kárné provinění, jehož se zřejmě dopustila.

V podání ze dne 28. 2. 1993 rovněž poukazujete na zmlácení důstojníkem StB. mjr. Zdeňkem Šípkem. Toto jméno však jste neuvedl v podání ze dne 26. 11. 1988, takže není jasné, zda jmenovaný mjr. Šípek je totožný s příslušníkem StB., který Vás zmlátil na Národní třídě dne 21. 8. 1988.

K této části podání je třeba uvést, že nezákonné činy příslušníků policejních sborů neprověřuje civilní prokuratura, ale zásadně vojenská složka prokuratury, popřípadě inspekce ministra vnitra.

Domníváte-li se, že v uvedeném směru se příslušník někdejšího SNB dopustil nezákonného jednání, máte možnost se na uvedené orgány obrátit s odůvodněným oznámením.

Ze všech uvedených důvodů městská prokuratura v Praze Vaše podání ze dne 28. 2. 1993 odložila.

Je signifikantní jak tehdejší prokuratura řešila stížnosti na porušování zákona ze strany příslušníků StB. Korunu všemu nasedala tato kauza, kdy si dva estébáci navzájem dosvědčují svou bezúhonnost, nota bene za situace kdy mjr. Lukeš vůbec při vyšetřování nebyl. Vždycky se srdečně rozesměju, když u soudů a na prokuraturách takovito estébáci podávají svědectví v daleko důležitějších případech, že by se i samotný rozbrečel. V.H.

Za správnost
vyhotovení :

Náměstek městského prokurátora v Praze
(v z. JUDr. Václav Nečada v.r.)

Záchvaty a mdloby dějin

Aleš Novotný

"Z V C N" č. X/90

*Nejdříve byla revoluce
náboženství, pak policie.
Jules Michelet*

Ne každá revoluce bývá „sametová“. Ta francouzská — jak hlučně slavena! — jí také nebyla. Byla spíše začátkem hrůz, které vyvrcholily v našem století v socialistických revolucích v Rusku, v okupované části Evropy i v třetím světě. Věří ještě někdo, že jde o podobnosti čistě náhodné?

Když minulý rok Francie (a hlavně její socialistický prezident) slavila s velkou pompou, civilizovaný svět vznešeně mlčel. Jen „železná lady“ s přimostí sobě vlastní a v intencích svého konservatismu podotkla, že nechápe, proč by měla ve Francii slavit v nepovedeném vydání to, co se v její vlasti podařilo o sto let dřív mnohem lépe — omezení svrchované moci zákonem.

Jestliže na dvou událostech r. 1789 je něco k slavení, pak o dalších pěti letech té slavné revoluce vládné jen mlčení — jak jinak také obhajovat tézi, že myšlenka byla výborná, jen to provedení... Není pravda na straně kritiků, kteří žádají vidět události vcelku a ne jen ty části, které se hodí k vlastním předpoklům? Tak lze ukázat, že diktatura a teror nejsou a nikdy nebyly jen jakýmsi „vykolejením“ revoluce, ale její kategorií nejvlastnější.

Králem svolané Generální stavy se sešly 5. května 1789, aby navrhly reformy země, která beze sporu trpěla pod vládci málo osvícenými. Ze se však Třetí stav prohlásil 17. června Ústavodárným shromážděním, bylo aktem nelegitimním, bylo to „povstání advokátů a farářů“, kteří v něm tvořili většinu. Dne 14. července padá Bastila, čin více než symbolický — lůza „osvobodila“ sedm vězňů, z toho čtyři padělatele, dva šilence a jednoho perversního markýze. Jen na píku nabodnutá hlava velitele Launeye, nesená v triumfu po Paříži, dávala tušit věci příštích. Občas byl někdo pověřen na lucernu, většinou omylem, budoucí mechanizace ještě nebyla.

Vrcholným činem se dá nazvat vyhlášení Deklarace práv člověka a občana z 2. října, zakládající ona známá práva „první generace“ — právo občana být nechán vrchností na pokoji. To byl ještě kdekdo pro konstituční monarchii, tedy zachování tradic, pro vládu zákona a rovnost občanů před ním. Ještě platila Voltairova vznešená myšlenka o právu druhého na jiný názor a Rousseauova věta, že svoboda člověka nespočívá v tom, dělat co chce, ale nemuset dělat to, co nechce.

Co však bylo dál, proč se neslaví rok 1794, který jasně a přímo na tyto „veliké události“ navazuje?

Už 2. listopadu 1789 byl zabaven majetek církve a v únoru 1790 zrušeny a zakázány řády a kláštery — těmi, kdo byli pro svobodu vyznání. Ludvík XVI. slibuje zachovávat připravovanou ústavu, což do důsledku splní. Bude za to popraven, protože dokáže, že na něčem tak abstraktním a troufalém nemůže vyrůst stát, ani tak špatný ne, jako byl ten předchozí. Od ledna 1791 jsou pronásledováni kněží, kteří odmítli přísahu novému státu boha Rozumu, v březnu jsou zrušeny cechy a dělníkům zakázána stávka. V červenci, jen dva roky po pádu Bastily střílí Národní garda do lidí, teď už přec občanů! Dne 3. září 1791 je konečně vyhlášena ústava, kterou král schvaluje. Učí se

ji nazpaměť a nosí ji neustále při sobě. Málokterý panovník byl tak nakloněný reformám a některým myšlenkám osvícenství, jako tento Ludvík.

Jak dopadli velikáni ještě umírněného boje za vládu zákona a podřízení moci? Zde jsou tři osudy, jimž je společná úcta k monarchii a nenávisť k diktatuře, jakékoliv:

Abbé Sieyès, jeden z hlavních autorů Ústavy, odchází do ústraní už r. 1791 a zachraňuje si tím život. Vzdává se kněžství, hlasuje pro smrt krále, ale přežívá. Musí do exilu, vrací se až r. 1830.

Markýz a generál Lafayette, hrdina americké války, velitel Národní gardy, ochránce krále a záruka jakés takés zákonosti prvních tří let. Zachraňuje se útekem do exilu, zajat Rakušany (byl vězněn v Olomouci), vrací se za Napoleona a také ještě zažije události července 1830.

Hrabě Mirabeau, skutečný vůdce prvních let, skvělý řečník a ohnivá hlava, bezbožník a muž života smyslného, uviděl brzy, kam se řítí balvan, který pomáhal svrhnout. Snaží se brzdit a umírá uštvan 2. dubna 1791, otrava není vyloučena. Je pronásledován i po smrti, jeho tělo je odstraněno z Panteonu r. 1793 — co nám to jen připomíná!

Ale co bylo dál, kam došli bojovníci za svobodu, rovnost a bratrství, stvořitelé národního cítění a národní armády, ničitelé všeho, co rostlo v Evropě tisíc let, ti první z budovatelů „Nové Evropy“ ohněm a mečem?

Dne 1. ledna 1792 je vyhlášena nová svoboda a už v březnu schválena gilotina pro všechny. V dubnu je vypovězena válka „králi českému a uherskému“ a v srpnu se lůza pařížské komuny zmocňuje krále a uvězuje jej. Týž měsíc povstává „kontrarevoluce“ ve Vendée. Bojují krutě, pravda, ale jsou to jen hloupí sedláci, měli vždy jen práci a víru v Boha, kterou už teď mít nesmějí. Zato armáda uvědomělých občanů Francie vyhlazuje celé vesnice, muže, ženy, děti — ve jménu rozumu a svobody. V září je vyhlášena republika a založen Výbor veřejné bezpečnosti.

21. ledna 1793 je popraven král a kolo hrůz teprve získává na obrátkách. Šílený Marat chrlí tuny pamfletů a žádá setnout sto tisíc hlav. Je vyhlášena totální válka a Danton zřizuje Revoluční tribunál. V dubnu vzniká Výbor obecného blaha a v červnu je vyhlášena nová ústava, mnohem horší než ta předchozí, s právem na

práci a podobnými nesmysly. Dne 13. července je zabit Marat Charlottou Cordayovou, bohužel až teď, jeho jedovaté sémě už dávno bují... V srpnu je přikázáno pařížským divadlům hrát celý měsíc hry o „slavné Revoluci a statečných obhájcích Svobody“ — co nám to jen připomíná?! V říjnu je už jen mimochodem popravena nenáviděná královna a v listopadu konečně zasvěcen nový chrám — na oltář Bohyně Rozumu je vyzvednuta pařížská prostitutka.

Už jen poslední skutek spravedlnosti ční z moře ukrutnosti — 4. února 1794 je zrušeno otroctví v koloniích, po téměř pěti letech teď svoboda a rovnost i pro černochy. V březnu jsou na programu masové popravy „zběsilých“ a 5. dubna popraven Danton spolu se skupinou „umírněných“. Ano tak daleko už jsme, strašlivý Danton, lev revoluce, schvalující vraždění lůzy ve věznicích 3. září 1792 jako „revoluční vůli lidu“, je popraven jako „umírněný“! Rozsudek byl napsán předem a lid jásal — ať žije revoluce!

Za těmito „akty revoluční spravedlnosti“ stojí Robespierre, bledý byrokrat moci a naprostá nula začátků revoluce, neúprosný asketa, nejčistší ze všech. Myšlenka je prý správná, pryč se vším, co stojí v cestě. Zákon Revolučního tribunálu z 10. června ruší v případě „vážného podezření“ obhájce, svědky a event. i samo přelíčení. Žalobce Fouquier-Tinville, který odsoudil pod gilotinu královnu, gironda, Dantona, zběsilé i shovívavé, posílá pod ni 28. července i Robespierre, již stěleného do úst, a jeho pravou ruku Saint Justa, mladého fanatika, který nedokázal v rozhodující chvíli svrhnout moc z unavené ruky svého zbožňovaného Mistra na sebe a nechat popravít své popravitelů dřív, než jej popravili.

Prokurátor Fouquier, tento praotec všech Vyšinských a Urválků, se před svou popravou r. 1795 hájil, že byl jen vykonavatelem zákonných opatření...

Žádná tyranie není tak hrozná jako ta, která se halí do roucha zákonů, řekl Platon už dva tisíce let předtím. A my dnes, dvě stě let potom, musíme poslouchat pohrobky těch dobře poučených „klasiků“ socialistických revolucí, že ty myšlenky, ty přece byly výborné, jen to provedení pravda, někdy... Někdy? Byly kdy revoluce, která nepozřela své děti?

Revoluce odporuje přirozenému řádu, učí nás Edmund Burke, jen tam, kde trpí národ tyranii diktatury, je jako ultima ratio na místě. Co nejkraťší, neboť ona jen ničí. Vytvořit nemůže nic, ani dvě cihly na sebe nepoloží. Pokrok je v reformách pomalého vývoje, účtá k zákonu a pokoře před Bohem.

Budme rádi, že ta poslední listopadová se tak jen z piety a setrvačnosti nazývá, že tváří v tvář těm skutečným revolucím byla taková, jaká byla — typicky česká.

ZVON

OBĚŽNÍK ČESKÉHO ÚSTŘEDNÍHO SVAZU V NĚMECKU

TSCHESCHISCHER ZENTRALVERBAND IN DEUTSCHLAND e. V.

0-9000 München 80, Scharfalloppplatz 12, tel. 089-890 36 88

časovní kancelář
reklamní - inzertce
Benešská 7, 110 00 PRAHA 1
tel. - fax: 231 08 78

Skupina 1, 110 00 PRAHA 1
tel. 235 87 87, 235 73 49

ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

Daleko zajímavější je jak posuzuje tuto službu se zbraní v ruce proti komunismu naše dnešní sametová prokuratura. Soustavně se odvolává proti spravedlivému rozhodnutí několika soudních instancí jen aby zamezila průchodu práva a následné rehabilitaci. Znovu se musím ptát, kdo vlastně zvítězil v té naší sametové revoluci?

V.H.

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 115 odst. 1 tr. zákona a § 15 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody na 4 1/2 (čtyři a půl) roky nepodmíněně, za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku okresního soudu Chrudim, sp. zn. T 139/71.

Podle § 39a odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona se výkon uloženého trestu naplňuje do první nápravné výchovné skupiny ÚTD NSR.

Podle § 47 odst. 1 tr. zákona za obžalovanému ohlédá trest ztráty vojenské hodnosti.

Podle § 55 odst. 1 písm. c) tr. zákona vyslovuje se pro podání dekretu osvícení o službě a vyznamenání in natura a dekret za přítelstvou věrnou službu u USA armády.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný ing. Čestmír Vaško jako československý občan dne 22. prosince 1970 vycestoval z ČSSR na řádné cestovní doklady a turistickým zájezdem Čedoku do zemí Beneluxu a Francie se záměrem emigrovat. Tuto cestu do ciziny měl povolenu na dobu 16 dnů s termínem návratu do ČSSR dne 6. ledna 1971. Při zpáteční cestě do ČSSR dne 5. ledna 1971 v Norimberku v NSR turistický zájezd opustil, emigroval a přihlásil se v uprchlickém táboře Zirndorf, kde byl vyslýchán orgány cizích zpravodajských služeb. Zde také požádal o politický asyl, kterým mu byl udělen asi v polovině března 1971 a právem pobytu v NSR. Po udělení asylu se v uvedeném uprchlickém táboře přihlásil do služby u pomocných jednotek Civilian Labor Group armády USA v NSR, kam byl přijat. Po vyřízení příslušných formalit šel do Stuttgartu v NSR, kde asi dne 14. dubna 1971 nastoupil službu u útvaru 8550 Civilian Labor Group armády USA. Jednotka, u které byl zařazen zpracovávala projekci vojenských objektů armády USA v NSR. S obžalovaným byla uzavře-

ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

1 T 14/78

Vojenský obvodový soud Hradec Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy plk. JUDr. Stanislava Fišera a soudců pplk. Ladislava Lankaše a mjr. MUDr. Jaroslava Pačesa v hlavní líčení, konaném dne 14. března 1978 v Hradci Králové

Obžalovaný

ing. Čestmír Vaško

nar. 28. 12. 1935 Krouna, okr. Chrudim, české národnosti, čes. státní příslušnosti, ženatý, původním povoláním zemědělský inženýr, aza středního rolníka, trvale bytem Krouna sp. 21, okr. Chrudim, naposledy zaměstnán jako pomocný dělník nap. Východočeské cukrovary - závod Hrochův Týnec, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznicí MS v Hradci Králové,

u z n á v á s e v i n n ý m

trestným činem služby v cizím vojsku podle § 115 odst. 1 tr.z.

protože v době asi od 14. dubna 1971 do 7. srpna 1977 ve Stuttgartu v NSR, kde se zdržoval bez povolení, jako československý občan svévolně konal službu u útvaru 8550 pomocných jednotek "Civilian Labour Group" armády USA,

t a d y jako československý občan bez povolení konal službu ve vojsku cizí moci,

Vojenský prokurátor v roli státního žalobce nechal předvést pět níže uvedených svědků, kteří svědčili vesměs ve prospěch obžaloby. Mne a ještě jednoho svědka, pravděpodobně Václava Kubáně, k soudu vůbec neobeslal, takže moje dvojí přítomnost /jednou odročeno pro nedostavení se některých svědků a jejich následné předvedení/ v soudní síni během celého procesu byla možná jen na základě informace příbuzných Ing.Čestmíra Vaško.

- 3 -

na pracovní smlouva o jeho zařazení na funkci kresliče ve stavebně projekčním oddělení s nástupním měsíčním platem 900 -1000 DM, kde byl povinen podřídit se všem pokynům armády USA. Byl seznámen a nárokem ubytování a stravování v kasárnách, vybaven výstrojí včetně vojenského stejnokroje a byla mu přidělena puška M 16 A1 ráže 5,56 mm, kterou měl zapečatenu ve svém služebním průkazu č. AE 122 259 s oprávněním nosit ji ve službě. Služební průkaz jej opravňoval i ke vstupu do vojenských objektů armády USA. Se svojí jednotkou absolvoval střelecký výcvik s přidělenou zbraní. V průběhu služby byl seznámen, že v případě mobilizace opod. bude jeho jednotka zařazena ke stavbě ženijních zábrání. Zúčastňoval se také služebního školení příslušníků jednotky. V průběhu služby u uvedené jednotky, kde byl podle svého tvrzení zařazen jako kreslič do 7. srpna 1977, bylo obžalovanému dne 28. června 1976 armádou USA v Evropě - spojovacím důstojníkem pro službu uděleno vyznamenání IN NATURA "Za pětiletou službu" odměnou čes. dělničské pracovními výtky a bezvadným osobním chováním. Obžalovaný dosáhl hodnosti ZB/5 (seržant) a byl mu postupně vyplácen plat, který v roce 1977 údajně činil 1.840 DM měsíčně.

Ze pracovní smlouvy republiky byl obžalovaný v době pobytu v SR obzovzen právomocným rozsudkem okresního soudu Chrudim ze dne 14. září 1971 pro trestný čin opuštění republiky podle § 169 odst. 2 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání dvou a půl roku nepodmíněně se zařazením do výkonu trestu v I. nápravné výchovné skupině. Dne 11. srpna 1977 se obžalovaný vrátil se souhlasem čs. orgánů do ČSSR přes OPK České Velenice, do té doby repozyl československého státního občanství.

Uvedený skutkový děj soud zjistil ze svědeckých výpovědí Antonína Říhara, Miroslava Fedarko, Zdeňka Fedarko, Františka Pavla, Rauf Hrnčíčka, Vladimíra Hajného a Václava Kubáně. z dokumentace, složené pod č.l. 169 tr.spisu (13 příloh) z všech částech do věci, z evidenčního záznamu o službě, ze

Předseda senátu plukovník JUDr.Stalinislav Fišer po předvedení všech pěti svědků se s našimi dvěma svědectvími, pan soudce, vypořádal jednou větou: "To jsou různé dedukce, které nevyvracejí obžalobu."

V.H.

- 4 -

znaleckého posudku příslušného státního orgánu o povaze jednotek Civilian Labor Group armády USA, doplněného při hlavním líčení příslušným znalcem a rovněž obsahem přílohového trestního spisu okresního soudu Chrudim, sp. zn. 7T 189/71.

Obžalovaný se doznal ke své službě u uvedených pomocných jednotek armády USA. Na svoji obhajobu v podstatě uvedl, že služba v takových jednotkách armády USA dle něho nelze považovat za službu v cizím vojsku nebo v cizím ozbrojeném sboru, protože po celou dobu svého zařazení u útvaru 8550 Civilian Labor Group pracoval jako civilní zaměstnanec-kreslič, nesloužil nikdy se zbraní v ruce a tyto jednotky že byly vypláceny místem Stutg art. Rovněž se domáhal dalšího posouzení charakteru uvedeného útvaru, ač sám doznal m.j. skutečnost, že mu byla přidělena vojenská zbraň a absolvoval příslušný výcvik se zbraní. Takové stanovisko obžalovaného není účinné, protože je spolehlivě vyvráceno provedenými důkazy, ze kterých se nepochybně odvíjí, že obžalovaný vykonával službu u útvaru zmíněných pomocných jednotek armády USA, které plní úkoly vojenského charakteru, její příslušníci podléhají pravomoci armády USA, provádějí výcvik se zbraní, mají přidělenou vojenskou osobní zbraň s legitimací vydanou armádou USA s oprávněním nosit zbraň, jsou ubytováni v kasárnách. Danému režimu této služby byl obžalovaný podřízen, přičemž byl armádou USA vyznamenán za svoji službu v uvedených jednotkách. Trestní odpovědnost obžalovaného je tedy podle názoru soudu nepochybná.

Provedenými důkazy bylo zjištěno, že obžalovaný jako československý státní občan v době svého nelegálního pobytu v SR v období od 16. 4. 1971 do 7.3.1977 zcela svévolně vykonával službu v útvaru ozbrojených pomocných jednotek patřících do armády USA. Tím naplnil znaky skutkové podstaty trestného činu služby v cizím vojsku podle § 115 odst. 1

Rodinou pověřeného obhájce v procesu JUDr. Müldnera z Prahy jsem osobně navštívil a informoval jsem ho o nedovoleném psychickém nátlaku a zneužívání pravomoci veřejného činitele vyšetřovatele StB mjr. Tláškala během mého výslechu o čemž jsem později telefonicky vyrozuměl i obhájce ex offio JUDr. Tomana z Hradce Králové. Rovněž jsem mu sdělil, že se domnívám, že takovým způsobem postupoval mjr.

- 5 -

tr. zák., pro který podléhá podle § 14 odst. 3 písm. a) tr. ř. pravomoci vojenského soudu.

Z osobních dokladů obžalovaného soud zjistil, že pochází z rodiny středního zemědělce, sám pracoval jako zemědělský inženýr. Je ženatý, otcem čtyř dětí. Pro trestný čin opuštění republiky, za který byl odsouzen Okresním soudem Chrudim na dva a půl roku je od 6. prosince 1977 ve výkonu trestu. Před svojí emigrací do NSR nebyl soudně trestán. Podle soudních posudků z místa bydliště a zaměstnání není dobře znám a výhrady proti němu nejsou. Z dřívějších posudků, které jsou založeny v přílohovém trestním spisu Okresního soudu Chrudim, vyplývá, že obžalovaný pracovní úkoly plnil spolehlivě a pomáhal i při úkolech, které nebyly jeho pracovní náplní. Byl veselý a přímý govevy, v kolektivu byl oblíben. V té době však projevoval osobní nespokojenost a našim socialistickým zřízením a jako tehdejší člen KSČ často nesouhlasil s linií strany a nezasťoval ji.

Při úvaze o trestu obžalovanému polehčovalo, že doznáním napomáhal při objasňování své vlastní trestné činnosti a nad ní projevil lítost. Přitěžovalo mu, vzhledem k tomu, že soud v daném případě musel ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zákona ukládat souhrnný trest, že se dopustil vlastně dvou trestných činů. Při hodnocení celé činnosti nepřehlédl soud ani skutečnost, že se obžalovaný dobrovolně vrátil do ČSSR a zde že hodlá řádným způsobem žít.

Jak vyplývá z okolností, uvedených výše, obžalovaný spáchl trestnou činnost službu v cizím vojsku ve smyslu § 115 odst. 1 tr. zákona již před tím, než byl Okresním soudem v Chrudimi odsouzen za trestný čin opuštění republiky podle § 109 odst. 2 tr. zákona. Za tohoto stavu proto musel soud ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zákona zrušit výrok o trestu, který mu byl uložen okresním soudem v Chrudimi, sp.zn. 7T 189/71 ze dne 14. září 1971 a zároveň musel v daném případě uložit souhrnný trest.

- 6 -

Stanovená výše trestu pak podle názoru soudu odpovídá stupni společenské nebezpečnosti zmíněného jednání. Protože trest, který byl obžalovanému uložen převyšuje dva roky, je tento trest nepodmíněný již ze zákona.

Obžalovaný dosud ve výkonu trestu nebyl. Proto bylo správné ho zařadit k výkonu trestu do první nápravně výchovné skupiny MVÚ KS. Výchovný režim v této skupině může mít na něho kladný výchovný vliv.

Jak vyplývá z evidcnčního záznamu o službě v ČSLA, je v současné době obžalovaný veden u příslušné OVS v hodnosti svobodníka v záloze. Protože obžalovaný byl odsouzen za úmyslné trestné činy, které spáchal ze svléšti zavrženímhodných pohnůtek, k trestu odnětí svobody převyšujícímu dva roky, bylo na místě vyslovit u něho i ztrátu vojenské hodnosti. Tímto opatřením snižuje se hodnota obžalovaného ve vojsku na hodnost vojáka.

Obžalovaný trestnou činností, to je službou v cizím vojsku získal dekret "osvědčení o službě" a vyznamenání IN NATURA a dekret "za pětiletou věrnou službu u US armády". Za tohoto stavu bylo nutné ve smyslu § 55 odst. 1 písm. o) tr. zákona vyslovit i propadnutí těchto věcí ve prospěch státu.

POUČENÍ: Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které se podává u stejného soudu ve 4 vyhotoveních a to do 8 dnů ode dne doručení opisu rozsudku do vlastních rukou. Všechny podané odvolání má odložný účinek a ve prospěch obžalovaného jej mohou podat i jeho nejbližší příbuzní. Změny rozhodnutí se nemůže úspěšně domáhat ta osoba, která se práva odvolání výslovně vzdala.

Hradec Králové, dne 14. března 1978

Předseda senátu
plk. J. Štáhl

JUDr. Stanislav F i š e r v.r.

Za správnost vyhotovení

Posudek
a JSD HNÁTNICE
okn. Ústí n. Or.
za výkon funkce
předsedy JSD

Tláškal při získávání svědeckých výpovědí dle svého zvyku u více svědků. Toto může stonovisko však JUDr. Toman v obhajobě mě z neznámých důvodů nevyužil. V.4.